

1.0.UVOD

Voda za čovjeka ima veliki fiziološki i ekonomski značaj. Prema „Evropskoj povelji o vodi“, voda ne poznaje granice, ona je dragocjeno dobro i neophodna je u svakoj ljudskoj djelatnosti. Mijenjanjem kvaliteta vode ugrožava se život čovjeka i ostalih živih bića, koja od vode zavise.

Kvalitet vode se mora čuvati do nivoa prilagođenog njenom korištenju, koji predviđa zadovoljavanje posebnih zahtjeva za očuvanje zdravlja stanovništva.

Ako se voda po upotrebi vraća u prirodnu sredinu, to ne smije biti na štetu drugih korisnika, javnih ili industrijskih.

Dobro upravljanje vodnim resursima se mora prije svega vršiti u okviru sliva, a ne unutar pravnih i političkih granica.

Već je odavno poznato da ljudski organizam može bez hrane izdržati i nekoliko mjeseci, no nije takav slučaj u nedostatku neophodno potrebne - vode. Razlog tome je što svaka stanica, tkivo i organ treba vodu da bi pravilno funkcioniralo stoga naš organizam bez vode preživljava tek nekoliko dana prije nego što kolabira.

U nedostatku ove dragocjene tekućine u našem organizmu osjećamo žeđ. Ono što je manje poznato je činjenica da nam se nagon žeđi javlja kada je manjak vode u organizmu od 1%. Pri nedostatku vode u količini od 5% dolazi do pada tjelesne temperature, oticanja jezika, otkazivanja bubrega i grčeva u mišićima. Hodanje je onemogućeno pri 10 %-tnim manjkom vode, a smrt nastupa kada je gubitak tekućine 20%.

Voda namjenjena za piće mora da ima standardan kvalitet. Kvalitet može i da odstupa od standarda, ali i tada mora da ispuni minimum higijenskih kvaliteta, naročito u hemijskom sastavu i bakteriološkim osobinama.

Civilizacijski razvoj i urbanizacija veoma su povećale potrebe čovjeka za sve većim količinama higijenski ispravne vode za piće, kao i za sanitarno - komunalne i druge potrebe. Iako, za sve potrebe nije nužna voda higijenske ispravnosti vode za piće, za potrebe domaćinstva, sporta, za javna kupatila i plivališta ili slično voda mora u higijenskom pogledu da bude potpuno ispravna.

Zagađenje vodnog bogatstva u velikoj mjeri dolazi od materija koje su proizvod ljudskih aktivnosti. Povećanje potrošnje vode zbog povećanog standarda ljudi, urbanizacije i

industrijalizacije, dovela je do povećanja količine otpadnih voda koje se ispuštaju u prirodne vodne sisteme, kao najčešće prijemnike otpadnih voda, koji ne mogu prihvatiti zagađenje bez ozbiljnijih posljedica na poremećaj prirodne ravnoteže, što za posljedicu ima intenzivno zagađenje vodnih resursa i gubitak kvalitetne vode.

Voda može biti zagađena velikim brojem mikroorganizama koji u nju mogu dospjeti iz zraka, tla, sa biljaka, a najčešće iz fekalija ljudskog ili životinjskog porijekla. Mikroorganizmi koji se mogu prenijeti putem vode su mnogobrojni, a voda koja se koristi za piće ne smije sadržavati patogene mikroorganizme ili neke od bakterija indikatora fekalnog zagađenja. U protivnom postoji epidemiološki rizik i opasnost od pojave i širenja crijevnih zaraznih i parazitaranah oboljenja.

Primjenom vrlo jednostavnih metoda zajamčeno je dobivanje vode visoke kvalitete. Među njima dezinfekcija izvorišne vode klorom je na prvom mjestu, ispred obrade vode drugim visoko specijaliziranim i često skupim tehnikama.

Kontrola mikrobiološke ispravnosti vode za piće u općini Bihać kontroliše se u Zavodu za javno zdravstvo Unsko – sanskog kantona, a prema njihovim podacima i kontroli određuje se i stupanj tehnološke obrade prije puštanja u sisteme.